

การวิเคราะห์และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ เพื่อทดลองสอนนิรชากาลยาศรีในชั้น ป.กศ. เพื่อหาแนวทางในการใช้โทรศัพท์มือถือสอนนิรชากาลยาศรี โดยการเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากครูโดยตรงกับการเรียนจากโทรศัพท์ การแบ่งกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง ใช้วิธี Matching by Pair โดยใช้อุปกรณ์สอบถามวัดความสัมฤทธิ์ผลและกิจกรรมผลวิชาภาษาไทยของกรรมการฝึกหัดครู ในนักเรียนกลุ่มควบคุมเรียนจากครูโดยตรง ขณะเดียวกันบันทึกแบบประเมินทักษะการพารายการสอนไว้ แล้วเปิด (Play-Back) ให้นักเรียนในกลุ่มทดลอง เรียนจากโทรศัพท์ในชั้น ไม่ตัดไป

ในการทดลองมีกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 2 กลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูล ได้รวมกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมเข้าด้วยกัน

วิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดความเข้าใจและความจำในบทเรียน ผลการทดลองสอน 8 ครั้ง 4 บทเรียน ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1

เปรียบเทียบกะແນเนလිපผลการ เรียนบทเรียนจากເຫັນໂທຮ້າຍ
ແລະ ການສອນຂອງ ຄຽງ 4 ນາທ ເຮັດວຽກ

ກຸມທຄດ ອ (ເຫັນໂທຮ້າຍ)	ກຸມຄວບຄຸມ (ການສອນຂອງ ຄຽງ)	$6(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$	z
\bar{x}_1	\bar{x}_2		
20.10	20.95	0.586	1.45

ຈາກການ 1

ນັກເຮັດວຽກໃນກຸມທຄດ ມີກະແນນເລື່ອງ 2.10 ນັກເຮັດວຽກໃນກຸມຄວບຄຸມ ມີກະແນນເລື່ອງ 20.95 ກໍານົມຄວາມຄດເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ມາກຣຽນ $(6(\bar{x}_1 - \bar{x}_2))$ ຂອງການແກກທາງ ຮະຫວາງ ນັ້ນຈິມເລີຂຄົນໄກ້ 0.586 ແລະ ກໍານົມອັກຕາສົວໜິກຖາ (z) ໄກ້ 1.45 ດ້ວຍ $z = \frac{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)}{\sigma}$ ທີ່ກໍານົມໄກ້ນີ້ຍອກວ່າ 1.96¹ ສິ້ງເປັນກ່າວ ຊະນັກເຮັດວຽກ ມີຮັບກັນກຳນົດກວ່າມີນັບສຳຄັງ 0.05 ແລະ ກໍານົມການເຮັດວຽກ ຂອງນັກເຮັດວຽກທີ່ສອງກຸມ ໃນແກກທາງກັນທີ່ຮັບກັນກຳນົດກວ່າມີນັບສຳຄັງ 0.045 ນັ້ນຄືວ່າ ພາການເຮັດວຽກ ຂອງນັກເຮັດວຽກທີ່ເຮັດວຽກຈາກເຫັນໂທຮ້າຍ ກັນກຳການສອນຂອງ ຄຽງ ໄກສຸດເທົ່າກັນທີ່ຮັບກັນກຳນົດກວ່າມີນັບສຳຄັງ 0.05

¹ປະຄອງ ກຣະນຸກ, ສົມືຖາສອງປະບຸກົດສໍາຫັບຄຽງ (ພະນັກງານ ພັນຍິງ, 2513), ໜາ 83.

ตาราง 2

เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนบทเรียนจากแบบที่ 4
และการสอนของครูแต่ละบทเรียน

ชื่อเรื่อง	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	$6(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$	Σ
	(แบบที่ 4) \bar{x}_1	(การสอนของครู) \bar{x}_2		
1. ประวัติการทดลองการเกิดไฟฟ้าของพาราเกย์	6.95	6.88	0.258	0.27
2. หลักการเกิดไฟฟ้ากระแสตรง และไฟฟ้ากระแสสลับ	4.83	5.30	0.268	1.75
3. หลอดกัลลูมอโรเรสเซนท์ และหลอดนีโอน	6.32	6.18	0.250	0.56
4. เวนชไวย	2.03	2.62	0.262	3.65*

* $P < 0.05$

จากตาราง 2

บทเรียนที่ 4 เรื่อง เวนชไวย การสอนโดยใช้แบบและโดยใช้ครูสอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือการสอนโดยใช้ครูสอนดีกว่าการสอนโดยใช้แบบ คือมีคะแนนเฉลี่ย 2.62 และ 2.03 ตามลำดับ

แบบที่ 1, 2 และ 3 เรื่อง การทดลองการเกิดไฟฟ้าของพาราเกย์,

หลักการเกิดไฟฟ้ากระแสตรง และไฟฟ้ากระแสสลับ และเรื่อง หลักไฟฟ้าและแสงและสี หลักนี้สอน การสอนโดยใช้แบบกับการสอนโดยใช้ครุ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการทดสอบทั้ง 8 กรณี เปรียบเทียบผลการเรียนระหว่างนักเรียนชั้น ป.กศ.ปีที่ 2 จากโรงเรียนและการสอนของครุ 4 บทเรียน ปรากฏผลดังนี้

ในการทดสอบทั้ง 1, 2 และ 3 ซึ่งเป็นบทเรียนเรื่อง ประวัติการทดลองการเกิดไฟฟ้าของพาราเกย์ มีลักษณะการสอนเป็นการบรรยายประกอบการสาธิต, หลักการเกิดไฟฟ้ากระแสตรง และกระแสสลับ มีลักษณะ เป็นการบรรยาย และเรื่อง หลักไฟฟ้าและหลักนี้สอน มีลักษณะการสอนเป็นการทดสอบปฏิบัติ ผลการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 แต่การทดสอบสอนบทที่ 4 คือเรื่องเห็นขยาย โดยเนื้อหาและการสอนบทเรียนเป็นการคำนวณ ผลการเรียนของนักเรียนในกลุ่มควบคุมมีเรียนจากโรงเรียน กับกลุ่มควบคุมซึ่งเรียนจากครุโดยตรง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ เรียนจากครุโดยตรง ได้ผลดีกว่า ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

โดยเฉลี่ยแล้ว ผลการเรียนจากโรงเรียนกับครุสอนไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ ผลการเรียนเรียนจากโรงเรียนกับครุสอนได้ผล ไม่แตกต่างกัน